

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок № 10, II. пов.
Конто почт. шльа. 143.222.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зб.
Чвертьріччя 10-00 „
Півріччя 20-00 „
Річно 40-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зб., Німеччині 7-50 зб.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 160 лей, Бель-
гарії 7-50 зб., Австрії 7-50 зб.,
Звіна адреса і зб.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Підготовляють дипломатичні взаємини Америки з Ватиканом.

НЬЮ-ЙОРК, 9. березня. (Вл. кор.) — Кабле-
ти з Риму до газети Сан обговорює можли-
вість відновлення дипломатичних взаємин між
США і Ватиканом. Апостольський Престолом.
На ділі — твердить кореспондент — приготу-
вали вже розпочатися, хоч ні одній стороні
не сподобалося. Під теперішню пору ходить про ви-
значення в Америці відповідного настрою
папи, на підставі якого президент Руз-
вельт міг би відкрито приступити до цього ді-
ла. Як кажуть, перед своїм вибором запер-
ка Ватикан, що після вибору візьметься до
її діла.

Підготовляють ведуться у великій тайні —

міркує кореспондент — і треба надіятися на-
віть заперечення такого факту. Однак при-
дою є, що переговори вже ведуться. Щоб
звернути увагу на таку можливість, урядовий
орган папи „Оссерваторе Романо“, вже помі-
стив нещодавно статтю про колишні диплома-
тичні зносини Америки з папською державою,
які тривали до року 1870, отже до упадку цієї
держави. Те, що опісля Америка не вислала
свого амбасадора до Ватикану не треба вважа-
ти за зірвання таких взаємин, але за перерву.
Колиб прийшло тепер до висилки амбасадора,
то це була би лише віднова давньої традиції.

ГЕМОРОЇДИ лікує HEMORIN - Klawe

3/10

Уважкій службі.

(З приводу 15-ліття політичних процесів.)

У місячнику „Життя і Право“ за бер-
езень 1934 р. знаходимо статтю д-ра Льва Ган-
кевича під повищим заголовком. Цю цитую
і актуальну статтю передруковуємо в ціло-
сті. — Ред.

Три великі періоди політичних процесів
пережило досі галицьке громадянство. Пер-
ший, це 90. роки минулого століття, коли були
великі і безчисленні процеси після соймових і
парламентарних виборів, коли то українське
населення головню під проводом своїх моло-
дих адвокатів пішло у виборчу боротьбу, за
своїх кандидатів. Другий, це перші роки цьо-
го століття — після великого селянського
страйку, коли почався ряд післястрайкових
процесів. І врешті третій від 1919 р. після про-
граної визвольної війни. У процесах перших
двох періодів виступила вперше нова генера-
ція молодих адвокатів, як д-р Кость Левиць-
кий, д-р Євген Олесницький, д-р Андрій Чай-
ковський, д-р Михайло Король, д-р Теофіл
Окулевський і інші та вона виповнила як свій
свій тяжкий обов'язок. Перший раз у судових
саях залунала українська мова і впади смілі
слова, що вимагали рівних прав для україн-
ської мови і української нації.

Дальші процеси можна знову поділити на
три групи. Перш, це процеси з українсько-
польської війни. Перед судом стають старши-
ни і жовніри української армії, обвинувачені
за вбивства, побої і знущання супроти поля-
ків. Друга, це процеси У.В.О. і врешті третя О.
У. Н. Вступом до тих процесів були військові
полеві суди, що працювали майже до кінця
1919 р. Одним з перших був процес проти Ю-
ліана Саламоновича і тов. У тієї справі запав
присуд, який публічно оголошено. Він звучав:

„К. 1240/19/15. В імені Права! Суд полевий
В. П. у Львові, як орікаючий Суд наглий по
переведенні доходженні з дня 17. і 18. берез-
ня 1919 р. під предсідництвом майора Смоляр-
ського Володислава, в приявності майора ав-
дітора Слівінського Станислава і Станислава
Вондравша та однорічного стрільця Кондран-
ського Станислава протоколянта, майора авді-
тора Бартельмуса Йосифа як публічного об-
винувача, обвинувачених Юліана Саламонови-
ча, Евстахія Курочка, Михайла Фоліса і Пе-
тра Яремійчука, — дальше підпоручника Ма-
євського і стр. Скальського як оборонців з
причини внеску обвинувача з 17. березня 1919
р. вирішив: 1) Обвинувачений Юліан Саламо-
нович, уродж. 21. травня 1898 р. у Винниках,
приналежний і замешкалий у Львові, обряду
греко-кат., син Томи і Анни, стану вільного,
теслярський помічник, некаранний, 2) обвин.
Михайло Фоліс, уродж. 21. серпня 1892 р. в
Скинадіві, обр. греко-кат., стану вільного, син
Йосифа і Марії, господар, укінич агрономіч-
ні курси, власних реальності — некаранний, 3)
Петро Яремійчук, уродж. 18. липня 1899 р. у
Львові, тут приналежний і замешкалий, обр.
греко-кат., стану вільного, син Івана і Юлії Па-
полок, студ. гімна. без майна, некаранний, 4) Ев-
стахій Курочка, уроджений 28. квітня 1901 р.
у Львові, тут приналежний і замешкалий, ста-
ну вільного, син ба. п. Семена і Олени, студ.
гімна. без майна, некаранний, — а аннї, що у
Львові в часі українсько-польських боїв, а це
в часі від початку грудня 1918 р. до 11. берез-
ня 1919 р. стан і розміщення, силу і руси поль-
ської армії і інші предмети узброєних в тій ці-
лі просліджуваали, щоб про них дати знати
неприятельській українській армії і справді її
про це повідомлювали, також, що у Львові,
облаганому українськими військами зброями

Друга стаття Гвайтинга Віліємса про голод на Україні.

НЬЮ-ЙОРК, 12. березня. (Вл. кор.) Національ-
ний бістий тижневик „Енсер“, що виходить
у Лондоні, помістив у своїм виданні з
12. березня другу статтю Гвайтинга Віліємса
про голод на Україні. Перша стаття появилася
в журналі 24. лютого і була вже зрештована
в українських часописах. У другій статті, яка
являється докінченням першої, автор старається
розв'язати питання: „Чому Росія голодна“. Він
твердить, що останні живці на Україні були до-
дні, як тільки не було зібрано, воно погинуло на-
віть. Це сталося тому, що до збирання збіжжя
підняли мільйони робітників, після
яких не стало селянських рук до праці. Тих
робітників трактували так само, як попер-
ше: вони гинули на полі через недо-
їдання, бо не тільки давали польовим робітни-
кам нічого їсти, а навіть харчу, доки все збіжжя не
зібрано і не зібрано.

Чому так поступав совітський правління? —
Віліємс відповідає твердо, що воно зби-
рало збіжжя як воєнний припас і треба наперед
підготувати харч для жовнірів. А що українські

селяни не хотять безумовно слухати совітського
уряду, то супроти них вживається політика ви-
голодження хочби тому, щоб на випадок війни
не треба було тримати війська на Україні, лише
кожного жовніра посылати на Далекий Схід.
Крім того виголоджували українських селян
має бути ледією для фабричних робітників і се-
ред них тепер буде ледією перевести засаду уря-
ду: „Працюй, або гинь з голоду!“

І кінчить Віліємс: „Я дав вияснення на всі
питання, чому так або інакше діяв совітський
Росії. Одного подивився тут нема, на що, здасть-
ся мені, цивілізований світ скаже, що цього за-
галом не дається відповісти, це на таке пита-
ння: чому не роблено ніяких зусиль прийти з до-
помогою витісненим з голоду мільйонам; чому
совітський уряд тримав у тайні цю правду перед
світом, який без сумніву був би прийшов з допо-
могою нещасним“.

Стаття Віліємса уривкоподібна чужою
фотографією, охопленим ним самим потайки в
часі перебування на Україні.

Чужі гості на виставці Союзу Українок.

НЬЮ-ЙОРК, 2. березня. (Вл. кор.). Вчора
прибули до домівки Союзу Українок,
на 30-й 7-ма вул. в Нью-Йорку американські
журналісти, а з ними й інші гості, щоб
відвідати мистецьку виставку предметів, які бу-
ли зібрані виставі в Шикаго. Уряд Союзу
Українок прийняв їх чаєм, а при цій нагоді пі-
шли розмова про українські справи. Сьогодні
прийшли в „Нью-Йорк Джорнал“ обемиста
стаття про цю виставку, а при ній великий об-
раз голови Союзу Українок, пані Олени Ло-
тоцької, одягненої в український стрій, як во-
но має різьбу Олександра Архипенка „Бу-

вальщина“. Стаття має заголовок „Краса барв
і взорів виріжине українську мистецьку вистав-
ку“. В статті сказано, що предмети з виставки
підуть на наступний тиждень до коломбійсько-
го університету (до факультету учительського
— „тічерз-каледж“), а опісля до інших універ-
ситетів, як про це подбала управа Союзу Укра-
їнок. Крім п-ї Лотоцької доглядали ще вистав-
ку пані: Авраменкова, Петренкова, Лисюкова й
інші. Каюб Українських Танцюристів, під про-
водом п-ї Авраменко, демонстрував українські
танки — кожний у відповіднім убранні — а п-ї
Лотоцька пояснювала їх історичне значіння.

Ширіть наш часопис!

Справа повороту Габсбургів.

Можливості і труднощі.

На основі дотеперішніх вісток про нову
аустрійську конституцію „Дейлі Телеграф“ пи-
ше, що начальник держави буде називатися
президентом, а не регентом. На думку віден-
ського кореспондента того часопису нова ав-
стрія конституція є вступом до привернен-
ня до діла.

Особливо „Мадрир Гірляп“ повідомляє,
що замок Габсбургів у Рачке недалеко Бу-
дapestу приволодять швидко різні адаптації.
На ділі ж приймати на замок діти імператри-
ци, а саме 20-літня Адельїда, 19-літній Ро-
берт і 17-літній Фелікс. Вирвалі мадярська вла-
да, що дає дозволу приїзду архієпископів, од-
нак не дає дозволу, що з дозволом не буде труд-
но, бо ці діти є приватні гостині дітей
імператрици. „Мадрир Гірляп“ довідється, що та-
кож, що Ото прийде влітку в приватній
поїзді до Відня.

З Відня зачувати, що знесення протигабс-
бургських законів, заповідане недавно міні-
стром внутрішніх справ в Інсбруці, є питанням
найближчого часу. В новій австрійській консти-
туції, що має незабаром увійти в життя, не бу-
де вже постанов про вигнання габсбургської ро-
дини та про конфіскації її маєтків. Однак ріш-
учо зачувати, що близького повороту
Габсбургів до Австрії не можна надіятися, бо
мірлотні члени тієї родини узялися за свій
поворот до Австрії від багатьох умовин.
Трудніше від знесення банії для Габсбургів
представляється справа знесення конфіскації
маєтків, бо для розв'язки тієї справи правним
шляхом треба би перевести спеціальну умову
з родиною Габсбургів.

Читайте „Діло“!

людей, зброю й амуніцію, щоб з порозумінні з українцями, облягаючими Львів у відповідному часі вдарити на задні оборонюючих Львів польських військ, щоб тим дізнанням зробити шкоду польській армії, а прикмети користь приятельській армії. Цими діями допущені обвинувачені злочину з §§ 221. і 227. в. з. к., за що по думці §§ 222. в. з. к. і 444. в. з. к., а то обвинувачених Юліана Саламоновича і Михайла Фоліса на кару смерті через повішення, а обвинуваченого Петра Яремійчука і Евстахія Курочку на кару тяжкої в'язниці кожного з них через 10 літ засуджується. Кару смерті виконається наперед на Михайлі Фолісі. Львів, дня 19. березня 1919 р. Слiвiнський майор авд. в. р., Смолярський в. р., Вондравш в. р."

Цей вирок затвердив тільки замінив в доповіді ласки кару смерті через повішення на кару смерті через розстріляння тодішній командант Львова ген. Розвадовський з тим, що вирок має бути виконаний в год. 2.15 на Цитаделі, дня 19. березня 1919 р. Тогож дня в год. 2.15 вполудне привезено автомобілем Фоліса і Саламоновича до будинку Цитаделі і там по чистовіданні їх о. Дуткевичем розстріляно наперед Фоліса, а згодом Саламоновича.

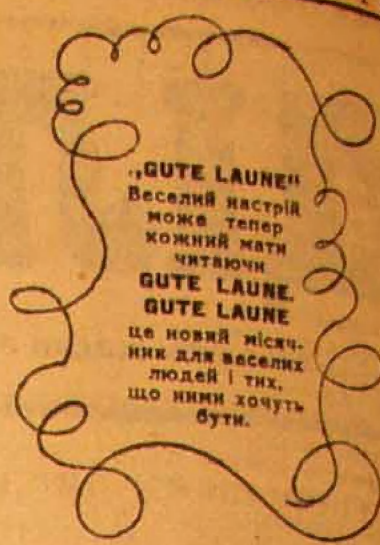
Після того процесу пішли далі, як д-ра Івана Рогуцького і інші.

Тимчасом у слідчих арештах цілого краю сиділа маса арештованих і в їх справі почалися безконечні інтервенції адвокатів... Як колись Тернопіль масовим повіборчим процесом Семка Гладуна і 20 тов. з Березовиці Великої, так тепер Станіславів розпочав серію процесів. Дня 15. грудня 1920 р. перед Трибуналом Окружного Суду в Станіславові станув залізничний робітник Антін Яечник, обвинувачений за злочин морду з §§ 134, 135, 136 і 67 к. з. Ті злочини згідно з актом обвинувачення мав він поповнити в цей спосіб, що дня 27. і 28. травня 1919 р. в намірі позбавлення життя Станіслава Дембоня і п'яток товаришів, спричинив смерть вище згаданих, а далі, що в травні 1919 р. в повітах станіславівському і товмачському, належачи до т. зв. "залізної української бригади" і беручи участь зі зброєю в руці по стороні неприятеля на школу польської Річипосполитої і її армії, ділаючи в порозумінні з ворогом підприємств ділення, змряюче до того, щоб зробити шкоду польській Річипосполитій, а ворогові прискорити користь, за що має понести кару смерті на шибениці". Антон Яечника уневиннено, боронили його: пок. Лев Бачинський і д-р Юлій Олесницький.

Як колись, трицять літ тому д-р Коєць Левицький в суді у Львові на розправі мистців-малювців Устїяновича Корнила і Томасевича Степана виступив в обороні прав української мови, так тепер тут д-р Лев Бачинський. Були

процеси в судах у Львові, Перемишлі, Тернополі, Чорткові, Бережанах, Золочеві, Стрілі, Самборі, Станіславові і Коломиї. А навіть був один процес в Новому Санчі, в справі т. зв. "Лемківської Республіки", де були обвинувачені о. Хил'як з Ісаїв, селянин Громосяк з Криниці і д-р Качмарчик, адвокат з Мущини. Скоро прийшла і Волинь. Перший раз переступили "сокальський кордон" українські адвокати і появилися в Окружних Судах у Луцьку і Рівному, як також на виїзних сесіях у Ковлі й Володимирі Волинському. Цей перший контакт не був дуже прийнятний. Тамошні суди неприхильно приймали галицьких адвокатів, але в дуже короткому часі відносини змінилися, на користь галицьких адвокатів. М. і. заімпонували вони знанням... польської мови, якою не дуже певно володіли тамошні судді. Це все розуміється, відноситься тільки до особистих взаємин... А тимчасом ішли в нас процеси, як о. Глібовицького, пароха із Жабя, великий процес Степана Федака, Дмитра Паліва, Остапа Коберського, Франца Штика, Кучабського, Матчака, Гнатевича, Яремійчука, Горобіовського, Тофана, Білецького і Зиблікевича. У міжчасі прийшла справа полковника Володимира Федоровича, якого перший суд присяглих визнав винним 12 голосами, а трибунал засудив на кару смерті. Цей присуд ухилив Найвищий Суд у Варшаві, а другий суд присяглих уневиннив полковника Федоровича 12 голосами. А потім пішов великий комуністичний процес т. зв. "Святоюрський" Степана Круликівського і тов., який трівав від 12. листопада 1922. до 11. січня 1923 р., процес д-ра Ярослава Селезінки, Атаманчука і т. д.

У лавах оборонців засіла вже друга генерація української палестри. Першої генерації не було, бо або вимерла, або на еміґрації дожила своїх літ, або була ще за кордоном на еміґрації. І так у Львові станули до тяжкої праці: д-р Іван Волошин, д-р Михайло Волошин, д-р Лев Ганкевич, д-р Маріян Глушкевич, (по повороті до краю), д-р Євген Давидяк, д-р Пилип Евин, д-р Олександр Марітчак (по повороті до кр.), д-р Володимир Старосольський (по пов. до краю), д-р Семен Шевчук, д-р Сте-

пан Шухевич і помагав д-р Степан Біляк з Гроджа Ягайлонського. У Перемишлі д-р Рибак, д-р Черлюнчакевич і д-р Загайкевич. У Золочеві д-р Ваньо і д-р Ярослав Олесницький. Бережанах д-р Бемко і д-р Захидний, у Тернополі д-р Степан Баран, д-р Брикович і д-р Ладика, у Чорткові д-р Горбачевський і д-р лекторович. У Станіславові пок. д-р Лев Бачинський, д-р Юлій Олесницький і пок. д-р Юсиф Партицький. У Самборі д-р Галуцький, д-р Гуркевич, д-р Рогуцький, у Стрілі д-р Гарасимів, д-р Домбчевський, д-р Калуський і д-р Лужецький. У Коломиї пок. д-р Іван Ганкевич, д-р Андрій Чайковський і д-р Невдворський.

У першій добі політичних процесів ледь дев'ять, чи десять адвокатів могло стати, тепер вже майже пів сотки адвокатів станує в ряди тяжкої праці. Вони дали всі свої сили і все своє знання і старалися сповняти якийсь краще свій обов'язок.

Але про це тепер завчасно ще говорити...

Д-р Лев Ганкевич.

Величезне шпигунство в Мадярщині.

В Будапешті викрито закробне на величезні розміри шпигунство. Досі арештовано 44 особи, між ними 23 військових, здебільша надпоручники й сотники, й крім того 4 штабних офіцерів. Один полковник скінчив перед своїм арештуванням самогубством. Процеси проти офіцерів відбуваються гуртами на тайних розправах. Досі страчено 4 офіцерів, учителів військової академії Людвика. Між арештованими цивільними особами є вислужений майор, директор фабрик етерніту, свояк надпрокуратора Бартокі, й двер-

ник санаторії Кекесді в Татрах. Цей правознак переглядав листування міністра закордонних справ Каві підчас його поїзду в санаторій, зі слухував телефонічні розмови й передавав усе те далі. Шпигунська спілка мала своїх агентів майже в усіх вищих командах держави. Як виказали дотеперішні карні розправи, арешти план наступу на східно-південну лінію Дунаю й Драви, а також додаткові плани братської військової округи в Будапешті й південній та західній військових округ.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. БЕРЕЗНЯ 1934.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ

ЧИМ ЖИВЕ НАШ ТЕАТР.

(З НАГОДИ 70-ЛІТНЬОГО ІСТНУВАННЯ ТЕАТРУ В ГАЛИЧИНІ.)

Маємо наскрізь оригінальний театр, неподібний до інших; його історія теж різна від розвитку драматичного мистецтва великих європейських народів. І в нас, як скрізь, створила його інтелігенція, а проте наш жив і розвивався матеріалом із народного життя, від якого інтелігент відходив щораз далі. Народний театр задовольняв нашу увагу прикметами своєрідної поезії; народний побут, психологія селян і козаків були для нас напів романтичним сюжетом; у цьому світі далекому від нашого способу життя і близькому нашим національним ідеалам, ми шукали духової полесі після непоетичної буденщини.

Небагато мали ми спільного з переживаннями нещасливої дівчини, яку покидає невірний парубок або інтригами між багатими і бідними за клаптик поля, а проте нераз пускали ми сльозу підчас вистави і нераз з вистави вертаючись до хати почували себе зворушеними трагедією селянської або козацької душі. Ми спочували і радувалися з ними, бо відчували, що їх доля зв'язана з нашою спільними нитками „ліха давнього й сьогочасного“.

Мало маємо драматургів; це єдина причина, чому директори наших театрів перекладають чужі п'єси, якінебудь, які є на похваті, сами не знаючи, що припадає до волі публіки. Творці нашого народного театру мають досі велику перевагу над усіма модерними авторами, рідними і чужинними: вони опанували драматичну техніку такими простими засобами, що грають на струнах своєї аудиторії, наче старий кобзар на своєму інструменті. Найбільша тайна спільного успіху оснований на тому са-

мому психологічному законі, що успіх промовця, який знає, що саме найбільше хвилює, цікавить і тримає у напрузі слухачів добре йому знає.

Найкраща чужинна п'єса ставить перед нами типи і проблеми, рідко нам близькі; глядач не любить чогось не розуміти. Наші модерні драматурги щойно шукають за новими типами і новими проблемами; сучасність надто близька до них, щоб вони могли відійти від неї на перспективу, необхідну для сцени; тимто у цих п'єсах так багато зайвої лірики і зайвого мудрування. А ніякою поемою і ніякою проповіддю не заступити у п'єсі „акції“, драматичної зв'язки і конфліктів дієвих осіб.

Один із великих успіхів нашого театру в тому, що він єднає драму з комедією, навіть опереткою. У дійсному житті трагедії йдуть поруч радощів, похорони за танцями, часто і перед ними. Шекспір, що вважав єдиним справжнім дзеркалом для театру — дійсність, теж переплітав усі ці мотиви. Саме нинішній європейський модний репертуар використовує ці різкі переходи від трагічних конфліктів до пісеньки й танцю.

Великі європейські літератури мають два окремі роди театру: інтелігентський у літературній мові і народний, у різних говірках. Цей народний театр, без літературних претенсій, задоволює потреби нижчих верств, часто тільки народню масу частини якоїсь території. Історія літератури тільки згадує загально, що він існує і критики ніколи не оглядають видовищ, на яких єдиним суддею вартості твору є публіка, що має долоні для оплесків і зуби для свистів. Наш театр, за розвитком нашої літературної мови затирає межі цих двох різних родів; із цього факту можна вивести всю аналіз його великої живучості, але теж і всіх його недочетів.

Брати з простолюддя дієві особи та їх конфлікти це вносити на сцену готовий світ, де одне слово, один жест можуть розбуджувати

цілу низку почувань. Наша народна словесність і фольклор постачають драматургові дієвих осіб із пристрастями та віруваннями. Зате важко з цього світу перейти до того дійсного, в якому і яким живемо! Не маємо ні драми комедії, що зображала б змагання, ідеали та смішні сторінки нашої інтелігенції за останніх 30—40 літ. Інтелігент на нашій сцені це все не певний дебютант, нецікавий і дуже мало інтелігентний.

Радянський театр пробує заповнити цю прогалину і рішається на акробатичні схожі замість реалістичної та психологічної драми дає здебільша кінові монтажі з псевдосоціалістичними тезами. Смішний був інтелігент-холоп, що декламував ці сцени про потребу освіти не менше смішний агітчик, що вдягає на себе плах „класової робітничої свідомості“.

Дехто гадає, що наш народний театр пережився. 30 п'єс, які треба нещадно повторювати, мусить пережитися, але чому він не міг би їх мати 300 — свіжих і нових, що відзеркалюють нові обставини та давали нові типи? Усе це справа тільки драматичних талантів. Важко й дозрівати серед циганської мандрівки і на дошках, що часто не дають навіть оману сцені, а проте... Проблема: чи спершу мусить стати великий театральний будинок із великими субвенціями, а потім уже прийдуть таланти, — чи спершу треба драматургів — це проблема має два кінці: від кожного з них можна починати працю з однаковим успіхом й однаковою невдачею.

Чуємо часом про загальну кризу театру і загрозу, що йде для театру від кіно. Дякуємо того театру не бажаємо нічого більш як такої „європейської“ кризи: кількості нових п'єс річно. Як довго з екрану не чуємо української мови, кіно не може бути суперником нашого театру. Шансире дамо Європі українського театру, ніж Європа заступить нам своїм фільмом, ніж Європа заступить нам своїм фільмом наш театральний репертуар.

„КРІВАВА РАНА“.

„УГОРСЬКА РУСЬ МУСИТЬ ПОВЕРНУТИСЬ ДО МАДЯРСЬКОЇ“.

Красівський „Час“ помістив у числі з 23. к. березня п. л. „Після римського того...“ в якій передає довшу розмову з мадярським журналістом в курсі міждатних будапештських настроїв. Цей мадяр сказав м. іншим:

Найважливішою є проблема Горишньої Мадяри, Словаччини, „Угорської Русі“ і тогочасного мадярського краю, що лежить між Королівством Сатораліанським і Почоні (Братиславою). „Угорська Русь“ мусить повернутися до неї. Нема там ні чехів, ні словаків, а тамосі... „Лосон“ — позбавлений всякої національної свідомості і мають сильне державно-мадярське значення. Зрештою ця країна віддана чехам у межах мандату, як рід коридору до Росії, що мадяри не має ніякого оправдання, хіба для віддання її нас (себто в Польщі) українським президентом. І зворот Мадярищині передбачено президент Мілеранд.

В іншому місці мадярський інформатор „Час“ говорить про Горишню Мадярищу як про криваву рану, яка творить аналогію між нею і Шляською догичною Польщі. (До речі — „Кривава рана“ — це поняття, що його ввели на означення існуючого стану речей на

Гор. Шляську). Словаччині обіцяє цей мадярський політик повну автономію, скільки він у за її попередню мадяризацію на жила і які по комуні Белі Куна не мають уже на Мадярищині нічого до говорення.

Вся передова розмова поведена в тоні „поліак — венгер два братанки“, з ворожим ставленням до чехів, з оферуванням вічної приязни, для якої реалізація нашого Закарпаття і Словаччини булаб реальним помістом. Що про цей реальний поміст не тільки мадяри думають, про це говорять нам деякі „містери“ на Закарпатті, завдяки яким кріпшає і росте там русофільство і його преса на чолі з „Карпатурським Голосом“. Очевидно лежить у цьому інтересі, щоб не було там національної свідомості (що з такою радістю підкреслює мадярський передовик із „Часу“), щоб не загубив там хаос і взаїмна ворожнеча, щоб енергія нас видаловувалась у боротьбі за мову і т. д. Цікаве, що чеські партії, які сприяють і помагають русофільському, протинародному напрямку, думають, що зміцнюють чеський стан посідання на Закарпатті. Вони його зміцнюють, тільки, що він не чеський.

В. С.-р.

У 70-ті роковини заснування української сцени.

Яким сьогодні словом воскресить тавчину, Як піднеслась колись завеса вперше в сору А з кону чарівний на сцену поплив злину, Що ніс красу літньої ночі, пошум борю, І смуток загасив зір, і жалі бліді змарн, Дівочу тужну пісню смерком під вербом — Все душі сповивало у предивні чари Неслося над юрбою тужною луною...

А груди глядачів тремтіли, хвилювали, Немов Дніпрові хвилі грали та шуріли, І в головах кружало, і тіла дрожали, І очі блискавицями якимись всім горіли, Усі задивлені в бітій малих громад, Що розстелилася немов тих маків квіт, А кожній душі дунав про велику раду, Як прайди опіть унукам запевіти...

Була у ній краса, поезія, зарід сили, Вітання, наче лисол станув над юрбою Та в сонце він її над згарища, могли, Наб сирість будинок днів, над грози замір бож, Пригадував усе минуле, пригадує, Розвіяне, погасле, вмерде, а — козани, Що мов сивий бальсам вливалася в тихі нуди І клався на кроваві, незагойні рани...

Плила зі сцени Пісня, українське Слово, Як музика свята, що з Богом всіх вдала; Ти — скитир тоді вдала у руки — Рідне Мово! Ти — наділа, пестила, гріла, колесала, Ти мала в собі чари першого кохання, З бітовою смітеною ранньою мольбою, А в хвилі згину мала розгін сургану, І грому маестат і грім ерізного бою.

І Рідне Слово, що вливалось у душу, Неначе на вселенній божеській антені Казало: я своїм вас царем всіх порушу, Ви підете за мною, mei vos Rutheni, Ви хрест свій візьмете, і підете за мною, І хоч скривавите не раз об камінь ноги, Хоч впадете не раз ще під хреста вагою — Та з правої вже ви не зібетеся дороги!

Крізь груди, кров, крізь муки, алігодні, крізь бурі Під герцманський сад ви, під гору Олімпу, У сонця спеці підете, в часи потурі, В жарку липнову днину, в холодну осінь Злину, — І тільки деколи загіреться при ватрі!...

Такий був перший вечір в нашому театрі.
Степан Чарнецький.

Перед новою бурею у Франції.

З приводу російських передвоєнних позичок.

Серед власників російських передвоєнних позичок викликала велике розворушення вістка, що в торговельному пакті, який станув між Францією і Совітами, перекреслено французькі передвоєнні вірительності супроти Совітів. У зв'язку з тим у різних містах відбулися бурливі наради союзів власників російських позичок. Промовці критикували гостро політику уряду, що так легкодушно пожертвував інтереси французьких вірительнів. Під адресою прем'єра Думерга надійшла збірна інтерпеляція союзу власників російських передвоєнних позичок, що домагається від уряду негайної виплати відшкодування за зречення претенсій до російських довгів.

В політичних колах думають, що справа російських позичок може виканкати вже в найближчому часі важкі внутрішньо-політичні конфлікти і поставити кабінет Думерга в дуже трудному положенні.

Приготування до плебісциту.

САРБРІКЕН, 28. ІІІ. ПАТ. Приготовна акція нац. соціалістів до плебісциту в Сарбському басейні поширюється все більше. Згідно з вістками з урядових кол повідомляють м. і., що м. влада в Сарбрікені, в противенстві до статуту Сарбського басейну, як теж проти версайського трактату видала вже низку розпорядків того роду. На їх основі мелядинові бюра й уряди анів, стану приступили до зладження лист мешканців, управнених до голосування, беручи під увагу передовсім тих, які покинули ц. р. басейн. Листи мають переслати заінтересованим німецьким організаціям, які приготували плеб. акцію за прилученням басейну до Німеччини.

Господарська самовистарчальність українських земель у Польщі.

(4-та стаття, нагороджена премією в економічному конкурсі „Діла“.)

Безка булава починається від підстави суспільного складу нашого народу є селяни. У нас треба нам гадати не лиш початків власної, національної культури і рідних варстатів праці, а зорів до вивчення.

У середньовічному галицькому селі бачили ми одну суспільну самовистарчальність і тим самим свої рідні, хоч дуже ще примітивні варстат праці. Поділ праці існував там у повній, і в нас там такого як сьогодні безробіття.

Висшу положенню праці виконували жінки. Але крім того, що поматали чоловікам у кожній хазі роботі, вели виключно самі домашню господарку, виконували діти та ткали і шили одяг не лише для своїх родин, а й для цілого села. Та як не мала власного господарства і не мала ніякого ремесла, ішла в найми. Безробітні жінки на селі не було. Кожна знаходила собі зарплату праці серед рідного населення. І так ішла життя передвоєнного галицького села, яке також без достатків, але й без пивніших чинів аніліє.

У засотатковану колись самим народом самовистарчальність, слід би нам увести у цілу суспільність. Лише, що поділ праці вшов у нас не поділом одиоселчанам, а цілими селами і племенними групами. Бо тут, у Галичці, сама природа вказує, чим яке племя повинно трудитися. Подоляни і волинники мусять займатися на ріці, бо їх земля є хлібна і плодотворна, а вони є роду в рід, та з вродженого хисту лісборобами. Одне праця за ріди забирає на нас людини і всі її сили. Зона вже не всміє на її чорній роботі зладити собі гарне одіння і влітку аваралля праці. Тимчасом верховинці обов'язку гудули, це прекрасні ремісники і робітники мистецт. Там майже у кожній хазі знайдеться варстат, здебільша текстильний, а варстат сидять часто й жінки. Їх візний, мисливський дар падає текстильним виробам тої жеркви краси і чару, які поливають навіть ткачі.

Б досить можливостей дати безробітним українцям в їх рідній землі працю і прожиток, тільки за від природи прегарно вивинувала. На додві, зарплате підсоння, плодотворні рівнинні чорноземні зарплатні гори. І географічне положення того роду, що Галичина може скорше ніж інші українські землі отати під економічним режимом самостійною. Однак до того потрібні на її селі, одна моральна, друга матеріальна, організація і гроші.

Скорше, думаю, слід би нам підготувати технічну дошкільну організацію. Підібрати технічних, з організаційним хистом і знанням людей, дані фахівців і спеціалістів. Ці люди повинні би віддати працю до уложення відповідних планів. Окремим би терен, на якому дає найбільше повинно стати, місцеві відносини, місцеві відносини робочих рук, віддаль від заможних та інших осередків комунікації. На підставі зібраних даних можна би обміркувати, чи яку для заміреного підприємства пригоже, чи який вид вигляду для розвитку, і зладити тоді план. З таким планом у руках, кооперативна чи інша організація, зможе сміло ставити

до праці і розпочати його фінансування. Бо гримим виложенням, як буде витрачений.

Теренова Галичина, як це вже сказано вище, розпадається природно на дві різні поміж собою частини: подільську і гірську. На кожній з тих частин повинні стати інші підприємства. Тоді поміж тими частинами настане остаточний поділ праці і виміна продуктів. Хліборобський район, плодотворна Поділля, дасть харчі і сирієві верховинцям, а гірське населення дасть поділянам промислові продукти, тоб то текстильні, деревляні і глиняні вироби.

Поділля і Волинь, це як відомо землі аграрні. Але продукція збіжжя на них не випадається, вона ле в волі дати нашим безробітним зарплату.

Вихідною точкою для матеріального піднесення хліборобського району, крім переробки різних плодів на річи відповідні до вжитку, були би всякого роду плантації. Плантації промислових рослин, як конопель, льону, ріпаку, маку, соняшників, цукрових буряків тощо. Плантації насінних висадків в нас доконче потрібні. Щорічно тисячі, а може й мільйони, плути в Галичині за готове насіння а чужі руки. Те саме відноситься до плантацій лісничого збіжжя. Такі плантації повинні у нас бути на Поділлі й у горах. Гірський сухий ґрунт, гірське сонце і воздух, валають чи не кожній таємній рослині лісничого сиди. До гірської фабрики лісів зносили би верховинські діти цілі маси лісного збіжжя і лісничих матеріалів. Гірський мід та смерековий смола це річи які хоч і знаходяться на долах, то не мають там такої, як у горах, сили.

Вервім до Поділля. Тут плантації ростуть медоносних, таких як медунка, липи, акації, гречка і т. ін. вазались би з великими пасіками, а пасікарство дало би працю і зарплату багатьом робітникам.

В теперішніх часах, коли то селяни пють наву, плантації цукорії добре оплатувалась би. Маємо вже одну фабрику того крану, але населення постійно зростає і аживання капи постійно більшає.

Деякі околиці галицької рівнини валаються на плантації морви. При них слід би завести годівлю шовкових рідів і відкрити в приросту до гірських шовкових фабрик. Гудульські вишні ткачі, як ніхто інший, надаються до такої півної роботи, а різний шовк, солідно зроблений і дешевий, мав би пригожий ринок збуту в галицькій, доволі вже світової суспільності.

Здобув цілого Півдня, що має загілля і воле підсоння, треба би творити там великі плантації добірного льону і, як дуже пожаданий сирієць, відкрити його у гори.

Хоч вервничий сад є майже у кожнім подільському оселі, то сатові плантації добірої, півної садовини, були би дуже пожадані. При тихих садовинних плантаціях поведати би швидко фабрики садовинних консервів. Промисел цей, ведений солідно, мав би збут не лише в самій Галичині, а й поза її межами.

Вітодимира Вілхштейнського.

(Докінчення буде.)

Товари
блатні

ВОВНИ, ШОВКИ, ПОЛОТНА, ПОСТІЛЬ

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 29-180 Телефон 25-55.Після реформи
суспільних забезпечень.

1. Сторожі і висота складок.

У вчорашньому числі подали ми складки, які треба платити за домашню прислугу. Сьогодні подаємо для інформації заінтересованих дані стосовно каменичних сторожів. Ось вони:

Місячне винагород.			Складки в місяцях I. II. IV. V. VII. VIII. X. XI.				Складки в місяцях III. VI. IX. XII.			
в грошах	в натурі	разом	Хлібо-давець	Обезпечений	Разом	Хлібо-давець	Обезпечений	Разом	Хлібо-давець	Обезпечений
20	20	40	4	8	12	4	8	12	4	8
25	20	45	5	10	15	5	10	15	5	10
30	20	50	6	12	18	6	12	18	6	12
35	20	55	7	14	21	7	14	21	7	14
40	20	60	8	16	24	8	16	24	8	16
45	20	65	9	18	27	9	18	27	9	18
50	20	70	10	20	30	10	20	30	10	20

Для пояснення додамо ще ось-що: під винагородженням в натураліях треба розуміти мешкання, ключове (т. зв. „шпери“) і все інше, що сторож дістає від власника дому не з готівки. Поділ місяців на дві групи (так, як у домашньої прислуги) є з цього приводу, що треба було вичерпати 52 тижнів. Отже перша група місяців є 4-тижнева, а друга 5-тижнева. Через те складки в другій групі є відповідно вищі.

2. Ще про забезпечення домашньої прислуги.

Місячна складка, якої висоту ми вчора подали в докладній таблиці, містить у собі чинить-би за всі 3 роди забезпечень, а саме:

а) на випадок недуги і материнства;

б) на випадок нездібності до праці або смерті;

в) від нещасливого випадку або т. зв. професійної недуги

3. Чим виказувати покши свої права в „Суспільній Обезпечальні“.

До часу аж забезпечені дістануть нові легітимації, згл. члени їх родин, повинні вони при зголошенні в „Обезпечальні“ в разі недуги виказувати посвідкою хлібодавця. В цій посвідці мають бути подані дані zatrudнення (від коли до коли), висота винагородження в останніх 13-ти тижнях, як також заввагу хлібодавця чи забезпеченому належить повне винагородження підчас недуги. Посвідка має мати фірмову печатку, виразний підпис і адрес працевластувача. Взір такої посвідки можна дістати в бюрох зголошення у „перехідних“ поодиноких ділянках.

4. В який спосіб платити складки до „Сусп. Обезпечальні“?

Належні складки треба вплачувати в касі Обезпечальні при вул. Браєрвіській 8 або на конто ПКО ч. 500.470. Можна також це робити за посередництвом Комунальної Каси Осхадности а) вул. Валова, б) вул. Городецька, в) вул. Жовківська, за посередництвом Банку Госп. Краєвого у Львові і через інкассентів Обезпечальні.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на шкільні мундирки, костюми, мужеські убрання та жакі шовки

З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залеска
вул. Галицька ч. 18.

Більшовики заборонили дзвонити на свята.

З Москви повідомляють, що у всіх соціалістичних містах заборонено дзвонити в часі Великодніх свят. Заграницька колекція в Москві буде опроводити свята у святинях поодиноких вір-

ісповідає, але вони будуть призначені тільки для чужинців і місцева населення не буде мати до них доступу.

Кошти ліквідації австрійської революції.

У зв'язку з новим податком безпеки, який заведено в Австрії, проурядова преса зазначає, що він має служити на покриття коштів ліквідації соціалістичної революції, бо на покриття звичайних видатків, передбачених бюджетом, нема

достатньо грошей. Стягання того податку потребує два роки. Віденські міродатні кола зазначають, що всі заможніші люди, які причинилися до цієї революції, повинні заплатити кошти тієї ліквідації з власної кишені.

За утрєвалєння
пам'яті Шевченка.

Під увагу громадянства в ювілейному році поета.

Нема вже мабуть ніякої нічної щироукраїнської душі, нічного закутка, в якому живуть українці, куди не дійшла Шевченкова поезія, де не царює сила його могутнього слова й дух поета. Шевченкова постать стала для нас символом патріотизму й національної ідеї, стала живим образом безмежної любові до рідного краю й народу. Це все основи тої правди, якої свідомий кожний українець, що плекає у своєму серці пам'ять поета як найдрагоцінший скарб і святість.

Є різні засоби на те, щоб звеличати й утрєвалєти пам'ять таких народних світочів, яким для нас став Шевченко. Одним з найдоцільніших засобів є ставлення пам'ятників у честь поета. Чим більше заслужена людина, тим більше ставлять їй пам'ятників по всіх усядах власного краю, а то й на чужині.

У нас звеличання Шевченка не виходить поза межі шаблонних концертів (коби бодай свят!), відчитів чи інших того роду імпрез. А тимчасом найвища вже пора на те, щоб позбавити за інші засоби звеличання Шевченкової пам'яті. Безперечно, починаючи з цього моменту, стрінуться з труднощами, може й немалими. Усеж саме тепер, у 120-ті роковини народни поета, слід нам поважніше призадуматись над цією справою. Цей рік повинен стати бодай

починам для всіх наших міст, містечок і сіл, щоб взятися до праці для якнайгіднішого вшанування пам'яті Шевченка. А саме: треба нам призадуматись над будовою пам'ятників поетові, а де на це не можна було б дозволу місцевої влади, тоді бодай старатися виділити в управі громади назву одної вулиці чи площі прізвищем Шевченка. Йогож іменем називати Народні Доми та культурно-освітні установи. Не повинно бути ніякої місцевості, де не було б якої вулиці, площі, товариства чи пам'ятника Шевченка.

Я свідомий того, що вміть найдуться спротиви й негодування, найдуться песимісти, які казатимуть, що, мовляв, тепер важкі часи, криза, невідрадні економічні обставини, що громадянство вже й так перетяжене обов'язками та фінансовими датками і т. д. Що воно так і є, годі заперечити. Усеж це ще не достаточна причина, щоб зовсім не братися до діла. Дати хочби й найскромнішу жертву на будову Шевченкового пам'ятника чи присвятити трохи часу й заходів, щоб переіменувати вулицю Шевченковим іменем, це повинно стати для кожного українця не обов'язком, але просто законом. Не буде хіба ніякої такої установи, що не уладила б бодай раз у рік імпрезу на ту ціль, що не декларувала б якоїсь близької суми на будову

Чи Ви вже пробували наш неаріжний Крем сухий (жонний під пудер)?

199

пам'ятника, не відбулось би ніякого Шевченківського свята чи концерт, з якого весь дохід не пішов би до каси будови пам'ятника.

В кожній місцевості, у кожному місті, містечку чи селі зорганізується комітет, що ріднить, в який спосіб ушанувати йому найкращу пам'ять Шевченка. Зорганізуванню комітету займеться місцева установа (читальня, кружок „Рідної Школи“, кооператива), або такі самі громадяни. Треба тільки віри, доброї волі і праці, щоб намічене діло перевести в життя. Тоді такий пам'ятник чи вулиця імені Шевченка стане тривалою пам'яткою пошани й любові до безсмертного Тараса, символом тої сили, якою тішиться серед громадян дотичної місцевості слово й дух Шевченка.

Хайже 120-ті роковини народни Шевченка дадуть почин до праці, яка не лишиться пустою фразою, але стане тривалим ділом і тим, боко порушить серця всіх тих, яким справді дорога пам'ять поета!

Євген Ткачук.

Змаркували 300 мільонів

БРЮСЕЛЯ, 28. 3. ПАТ. Бельгійський уряд на домагання соціалістичної партії рішив поспинити з допомогою робітничим кооперативам, даючи їм 150 мільонів фр. кредиту, щоб ратувати дрібні робітничі ощадності. Катастрофа постоїла внаслідок банкруцтва соціалістичного робітничого банку, що внаслідок різних політичних операцій втратив 300 міль. фр., зложених робітниками. Соціалісти домагалися покриття цілої суми, однак уряд заявив готовість покрити тільки втрати і наказав контролю над адміністрацією соціалістичних кооператив.

На свячене!

Вина, Меди і Шампани

Найбільшої виробни в Польщі

Г. Маковського

в Крушвиці!

Підсумки жахливої пожежі.

ЛЬОНДОН, 28. 3. ПАТ. З Японії повідомляють, що досі добули анід руїн трупи 1878 осіб, які загинули в часі лянної пожежі у Гамбурзі. Тому, що не перешукали ще всіх атариц, нема сумніву, що число жертв переіде 2000 осіб. Матеріальні втрати дуже великі й за досконалими підрахунками доходять до 150 мільонів єл, тобто 9 міль. фунтів.

По широкому світі.

— Перед комісаріатом поліції в Сарагосі вбухла бомба, що вбила дві особи і кілька ранила.

— На основі нової австрійської конституції державним знаком буде двоколовий орел без корони на місці теперішнього одноколового з серпом, молотом і кельяком.

— Інсул пропав знову в невідомий спосіб і догадуються, що він пересівся на острові Родосі на інший пароплав та виїхав до Монте Карло, де думає дістати громадянство швейцарця.

— У зв'язку з викриттям шпигунської справи в Парижі, яка на думку сліпих судів має ознак а відомою кількістю під'ому шпигунської справи Фантомаса, переслухали рум'янистий Ді-відовічі, що виперлася знайомства а провідниками бави та польського гоом. Бендоніча.

Із мандрівки

„Те-Ка“ Львів, Трибунальська 41
Периодичне виконання, 88/88 Дешеві ціни

За добробут наших хліборобів.

Загальні Збори Краєвого Молочарського Союзу „Маслосоюз“ у Львові.

В дні 28. березня ц. р. відбулися XXII з'їзди загальні Збори Краєвого Молочарського Союзу „Маслосоюз“ у Львові при великій участі делегатів і гостей. Сильно заступлена також преса.

Збори відкрив голова Н. Раді „Маслосоюзу“ інж. Ю. Павличковський, що ствердив їх правомірність та на бажання Зборів представив разом з президентом „Маслосоюзу“, а саме о. К. Петрушевичем (Конюхів) та мед. д-ром М. Рибакком (Перемишль) провід Зборів. На секретаря покликав дир. Шумського (Боднарів).

Починаючи порядок нарад, представив інж. Ю. Павличковський господарське положення у краю та на цьому тлі застав працю „Маслосоюзу“. Пляч праці, що його виробив „Маслосоюз“, життя потвердило згодом, а вислід його об'явля окрема друкована праця п. н. „Українська молочарська кооперація в 1932 р.“, де цифрами і фактами вказано, що тільки шлях обраний „Маслосоюзом“, є правильний і що тільки на ньому слід сподіватися розвитку нашої молочарської кооперації. Перед нашою молочарською кооперацією є велике завдання розбудови в глибоку, яка то розбудова мусить іти через збільшення й устійнення доставки молока до Районових Молочарень, через контроль молочовості, через забезпечення паші, через підготовку людей, які велиб Р. Молочарів. Праця молочарської кооперації не є виключно для одної ділянки, а навпаки, мол. кооперація працює для підвищення доходності господарств, а разом з тим для добра всього нашого господарства.

Потім згадує померших у минулому році діячів молочарської кооперації, а саме: Р. Романова, голову Н. Раді Районної Молочарні у Свинячах, Василя Луцького, урядовця „Маслосоюзу“ й одного з основоположників та керівників першої української кооперативної фабрики цукорії „Суспільний Промисл“, Івана Кіфяка, директора Районної Молочарні в Митині, що помер нечайно на лещетарській просяльці. Присутні вшанували пам'ять померших повстанням з місць.

З черги верифіковано протокол з попередніх Заг. Зборів, що його відчитав дир. А. Мудрик.

Звідолення з торговельної діяльності здавав на основі обширного друкованого звіту дир. інж. А. Палій, що представив Зборам рахункове звідолення wraz з білансом за р. 1933.

В 1933 р. „Маслосоюз“ працював до реорганізації та комасації нашого кооп. молочарства, зобто до поглиблення, а не до поширення організації, виходячи із заложення, що тільки сильні одиниці зможуть видержати тиск кризи. Тому підкреслювало значіння комасації дрібних молочарських кооперативів у сильніші продуктивні осередки, у Районні Молочарні, з яких 50 відс. вопереч важкому положенню вказують позажний зріст.

В 1933 р. доставлено до „Маслосоюзу“ 2.073 тисяч кг. масла, це є ва 63 тис. кг. менше, як у 1932 р. або ва 3,11 прц. Ней вищий відсоток у зменшенні достав був можливий завдяки значним збільшенням достав з Тернополя (46,7 тис. кг. або зріст ва 54,9 прц.), з Луцька (+ 22 тис. кг. або 66 прц.) і ін., які майже вирівняли упадок достав з Львівщини (— 70,7 тис. кг. або — 7,9 прц.) зі Станиславова, Дрогобича і ін.

Ціни масла в 1933 р. були в пересічі на 11,5 прц. вищі, як у 1932 р. Тому не диво, що при зменшенні доставі (3,11 прц.) і вищих цінах загальні торги звищалися теж, але все-таки тільки на 10,19 прц., зокрема 7.256.803 зол. З того на торгах найбільш припадає 7.071.641 зол., молочним припадає 212.251 зол. та птицею (за 2 місяці) 2.912 зол. З торгів найбільш припадає на тустові торги 4.870.567 зол. (спадок 13,12 прц.) і за дрібні 2.201.074 зол. (спадок 1,42 прц.); кривавий сурт дав 4.459.036 зол., експорт 411.532 зол. (зріст 66,60 прц.).

Дохід бруто в 1933 р. різнисся квоті 493.679 зол., з того дохід бруто на найбільш 592.593 зол., дохід промислових підприємств 39.097 зол. і дохід на молочних машинах 41.988 зол. Кошти завідування об'єдналися з 678.968 зол. в 1932 р. до 609.571 зол., зобто на 10,18 прц. З того припадає на персональні побори 333.111 зол., або 54,29 прц. З кінцем 1933 року працювало в „Маслосоюзі“ 186 осіб, за 34 особи більше, як у 1932 р.

У висліді 1933-ий рік закінчується в загальних приходах квотою 704 тис. ч 345 зол., в розходах 701 тис. ч 397 зол., чиста білансова надлишка дає 2.958 золотих. Власні фонди різнислися квоті 490.126 зол., (увелич. 190.484 зол.)

ний фонд 357.669 і надлишка 2.958 зол.), чужі фонди 624.667 зол.; відношення своїх фондів до чужих як 1:1,27.

Коли вважати під увагу, що в порівнянні в 1931 р. усі молочарські союзи в Польщі виказували в 1932 р. спадок достави масла в пересічі на 27,18 прц., то „Маслосоюз“ вишшов а 11,85 прц. ще з найменшим спадком (Крім союзу у Варшаві, який мав 10 прц., усі інші мали понад 35 прц. спадку). Не без сумніву свідчить про внутрішню силу нашої молочарської кооперації, яка зуміла здержати удар кризи в 1932 р. Безперечно не обійшлося й у нас без жертв. Слабкі кооперативи, що мали за високі кошти продукції, впали або платили нижчі ціни достачним молока, через що доставці потерпіли чималі страсти. Тому „Маслосоюз“ поставив собі за завдання перевести комасацію кооперативів, створити сильні осередки продукції, які якістю і ціною товару могли успішно конкурувати на звуженому ринку.

На кінці звернувся дир. Палій увагу на те, що є ще сьогодні така преса („Ново Село“), яка старається підірвати довіру до „Маслосоюзу“, спираючи свої твердження на неправдивих фактах, за доказ чого читав уривок звідолення цього часопису з поперед. Загальних Зборів, де неправдиво представлено їх хід. Стверджує, що є це або хвороблива манія, або інспіроване тими, що бажали розвалу нашого народного життя.

З черги звідолення з праці „Маслосоюзу“ в краю подав дир. А. Мудрик. Він ареферував також пляч праці на черговий рік. Програма тої праці не приносить нічого нового. Ця програма, намічена вже давніше, передбачує: устійнення денної достави молока до молочарні на 3.000 л., обвуження коштів продукції на 18 прц. від ціни масла, приєднання всіх доставців у члени, збільшення власних фондів, потрібних до розбудови, будови і механізації молочарень, контролю молочности, допомогі фонди та льовату надлижок власних фондів у Центробанку. Цей пляч праці — казав дир. Мудрик — є наскрізь правильний і його мусимо перевести. Від виконання цього плячу праці залежатиме існування багатьох кооперативів.

Після того від Контрольної Комісії пропонував звідолення п. Федір Глум, який в імені тоїж комісії постановив внесок ухвалити Н. Раді і Дирекції абсолюторію за звітний час.

Від Ревізійного Союзу Українських Кооперативів представив широке ревізійне звідолення ревізор інж. Зибелко, а письмо Раді РСУК у цій справі відчитав дир. А. Мудрик. І в ревізійному звідоленні, і в письмі Раді РСУК висловлено повне признание кермующим органам „Маслосоюзу“ за їх успішну працю в останньому році.

На цьому заряджено 15 хвилин перерви

ДИСКУСІЯ.

По перерві почалася наскрізь ділова дискусія, в якій забирали слово: п. Скаліш (Делів), дир. Бобак (Судова Вишня), п. Лесюк (Рудки), п. Мих. Галав (Лашки, пов. Ярослав), п. Іван Фур (Ременів), п. Андрій Стахняк (Вишатиці, пов. Перемишль), п. Паливода Іван (Пани, пов. Бібрка), посол Остап Луцький (що виголошив довшу промову, у якій м. ін. зв.

ВЖЕ НАДІЙШЛИ

ВЕСНЯНІ МАТЕРІЯЛИ

НА КОСТЮМИ, ПЛАЦІ, СУКНІ.

Великий вибір,
фабричні ціни
лише у фірмі:

ДІМ МОДИ

Львів,
пл. Марійська 4.

Увільнили арештованих поляків.

МОП. ОСТРАВА, 28. ІІІ. ПАТ. Нині відбулася розправа проти арештованих польських горожан, проф. Кулісевича та письменника Кашицького. Обоє увільнили.

Досі є ще в'язниці три політичні в'язні поляки: чл. горожани.

Ліквідація комунізму в Латвії.

РИГА, 28. ІІІ. ПАТ. Латиська влада беззастережно після довгої обсервації приступила до ліквідації розгалуженої комуністичної організації. Ревізії та арештування перевели в Ризі та на провінції. Арештували 70 осіб. До рук влади впала також друкарня, де друкували агітаційні листочки.

сував ставовище до деяких порушень союзу Ревізійного Союзу Українських Кооперативів, Іван Гавришків (Дроговиж), п. Метелик (Скоморохи, пов. Бучач), о. Іван Галав (Винівування „Маслосоюзу“ уділами, а зокрема і Центробанку через Районні Молочарні, Кость Пушкар (Гряди) — за солідну підтримку при оснотуванні молочарень; за широкі господарської та кооперативної преси і співпрацю вивинування „Маслосоюзу“ в сільсько-масово ширити „Кооперативну Родину“ значний доставець мусить її мати; Районні Молочарні мусять допомогти „Сільському Господареві“ у праці на місцях, а головне в контролі молочности; щоб наша преса розясняла операції „Кооп. Фур (Ременів)“ ставити резолюції, в яких 1) констатується розширення збільшення уділів у „Маслосоюзі“, 2) вимагає Р. Молочарні мають додатково платити, 3) стверджується, що тільки великі молочарні держують теперішню кризу, а тому треба поглибити в районах працю, треба залучати дрібні молочарні; 4) осуджується тих, що то критикують пляч праці нашої мол. кооперації, а нічого не дають позитивного; 5) осуджують „Ново Село“ за його агітаційні листи „Маслосоюзу“; 6) за збільшенням звітності на низах і за виховання добрих молочарень; 7) за співпрацю з „Сільським Господарем“, його Кружками і Філіями, за широкі хліборобської літератури.

Пояснення до справ, поставлених промовцями, давали дир. інж. Палій, дир. А. Мудрик та інж. Ю. Павличковський.

Потім прийнято до відома ревізійне звідолення РСУК, внесення на прийняття звідолення з праці і білансу за 1933 р. та цілість звідолення Н. Раді і Дирекції — все одностайно. Таксамо прийнято одностайно резолюції, поставлені кооп. Фуrom (Ременів).

Цілу білансову надлишку в квоті 2.958.03 приділено до запасного фонду.

Межу зобов'язань союзу зазначено у квоті 2 млі. зол., а найвищу суму кредиту для одного члена означено квотою десятикратної частоти уділу після кожногочасного узнання дирекції „Маслосоюзу“.

З Н. Раді вибули по 3-х роках катані наново вибрані знова такі особи: о. Петрушевич Константин (Конюхів), д-р Рибак Максим (Перемишль), дир. Коваль Генрих (Перемишль), заступниками вибрані такі особи: Остап Мокрій (Бушів), дир. Синиця (Ладанів).

Потім означено висоту презенційної мрки для Н. Раді на 10 зол. за день.

Внесків не зголошено ніяких, а замірять у різних справах ставили:

Хархаліс (Яворів), Скаліш (Делів), Григорій (Балишів), інж. Короніський (Калуш), Гурман (Блажів), Пушкар (Гряди), Стахняк Андрій (Вишатиці), Семенюк Іван (Коршів), пос. О. Луцький (Львів), Матвійс (Войничів).

По виснаженні дирекції представили інж. Ю. Павличковський подякував представникам РСУК, президії і учасникам зборів — за завши на майбутню працю „Маслосоюзу“ і молоч. кооперації — закрив збори в год. 13-й.

На рятунок розбитків „Челюскіна“.

ВЛАДИВОСТОК, 28. ІІІ. Корабель „Совет“ який вислав на рятунок розбитків „Челюскіна“, вибрав найдогіднішу дорогу на північ, щоб поминути леди. Корабель плітніше по бережжю Америки в напрямі острова св. Лаврентія та по дорозі виладеє летунів і літаків. Розвідчі літаки полетять до рога Велен і Осмен, де створять помічну базу для літаків, відки вони будуть стартувати, щоб долетіти до табору проф. Шмідта.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКІЙ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручат

Ф-ма ЗИГМУНТ ЗАЛЕСКИМ

Ботініа ч. 4.

секції. 18 членів „Прогресу“, що ввечері сходили з го-
лосним читанням — це досягати праці за короткий час.
Рожанка Вижня далі спить блаженним сном. Рож.
Вижня будить свідомо молоді, яка працює в читальні
та приступає до оснування кооперативи.

БУЧАЧ

Загальні збори Т-ва „Народний Дім“ в Бучачі.
Дня 21. м. м. відбулися загальні збори Т-ва „Народний
Дім“ в Бучачі, вложеного ще в 1923 р. Товариство
не розвинуло з початку досить оживлену діяльність.
призбирувало фонди на будову Народного Дому в
Бучачі, словом: була надія що завдяки праці Т-ва ста-
не небачено в Бучачі відповідний будинок. Однак
Т-во по менш-більш році живої діяльності почало за-
непадати, а врешті ледви квітати. А тимчасом в Бу-
чачі некуче відчувалася нестача Народного Дому
з відповідною театральною сценою, приміщенням для
товариства і т. д. З думкою реалізації давно намінено-
го плану скликало загальні збори тогож Т-ва на яких
вибрано новий виділ у складі: о. Іван Галибей — голо-
ва, д-р Мих. Гринів — заст. голова, Дмитро Білоскур-
ський — секретар, Марія Бараболяк — секретар, о.
лек. Н. Брідь, м-р Кізімович Іванна, Тихий Прохор,
Косарчик Ольга і м-р Даниїл Теодор — як члени. Мож-
же цей виділ зреалізує врешті пави будови На-
родного Дому, бо це і справа престижу місцевого гро-
мадянства, як також і запорука успішної культурно-
освітньої праці в повіті.

Загальні збори Філії „Союзу Українок“ в Бучачі
відбулися 4. з. ц. р. По звітах та ухвалах абсолютної
ріш. уступаючому андалові вибрано новий виділ у скла-
ді: п. Юлія Харещка — голова, Слюзарова О. — заст.
голова, Данева О. — касир, Посацька Марія — секре-
тар, Петрикевичева і Ремешилова — члени. На зборах
були присутні делегати від кружків „Союзу Украї-
нок“ з повіту.

Шевченківський концерт. Заходом Філії Т-ва
„Прогрес“ в Бучачі відбувся 10. березня ц. р. в залі
„Мішанського Брацтва“ Шевченківський концерт. На
програму зложився: вступне слово п. К. Крушель-
ницького, виступи софільського мішаного хору під у-
правою дир. Хархадка, який відспівав: „Заповіт“, „Ог-

ні горять“ і „Думи мої, думи мої“, Концерт ч. 1 Бер-
літа, який відграв Іж. Маркія при аккомпаніменті фор-
теп'яну. Аккомпанювала п. Марія Бараболяк, яка з зар-
зи відіграла на фортеп'яні „Жалібний марш“ Лисенка.
Публіка, захоплена грою скрипки Іж. Маркова і па-
ністки, не щадяла оплесків і домагалася наддатків. О-
після була деклямація вірша „Хустина“ в супроводі
фортеп'яну, який дуже гарно віддеклямувала п. М. Нит-
кевич. Відспіванням національного гімну закінчено
концерт. У загальному концерт випав доволі адекватно,
слабий були декотрі хорові тонки, бо хористи не звер-
тали як слід уваги на диригента. Відрадиним злишем
дамо в нас небаченим, було те, що концерт почався
точно в означений годині.

Шевченківські концерти в бучацькому повіті. За-
ходом Філії „Прогрес“ в Бучачі відбулися в районі
філії майже у всіх селах Шевченківські концерти, ала-
штовували місцевими читальнями „Прогрес“ і т. д. Всі кон-
церти відбулися одного дня, 11. березня ц. р. Філія
заздалегідь намітила читальням віршів програми, ви-
била і розіслала їм приступний зразковий реферат про
життя і творчість Шевченка, як також інші матеріали
до програми. Читальні, які мають достаточні свої міс-
цеві сили, уложили собі програми по своїй аморі і від-
повідно до своїх сил, а інші придержувалися програ-
ми запропонованої філією. Тогож дня до читальнь, які
не мають на місці відповідних референтів, виїхало з
Бучача біля 10 осіб, котрі анголосили вступне слово,
присвячене пам'яті Шевченка. Слід признати, що того
роду святкування пам'яті нашого Генія є наскрізь куль-
турним і більш виховним засобом, як дотеперішні кон-
церти в різних місцях і з різною, часом досить невід-
браною програмою. На будуче слід святкувати пам'ять
Шевченка все в означеному дні, бо моральний ефект
тоді буде кращий.

Листування Редакції.

Вп. Д. Р.: Спомин про Великдень у Скутарі про-
симо прислати. Якщо буде надаватися, помістимо.

Вп. Донисувачеві, Сколе: Дякуємо за прислате і
просимо писати частіше.

СПОРТ.

КОМУНІКАТИ У. С. С.

Львівський Реферат Спортової Ради позве до ви-
даю асім клубам львівської округи, що з кож-
гох треба звертатися саме до цього Реферату. Ува-
ж. години: четвер, год. 20—21, в доміні У. С. С. в
мініканська 11, 1. пов.

Організаційно-Спортовий Реферат Львівського
Реферату Спортової Ради позве до видаю, що з
12. 4. п. р. на год. 10 до доміні У. С. С. Домініканська
11, 1. пов. всі львівські клуби випустять своїх членів
ручників.

ПРАЦЯ У. С. Т. „БЕСКИД“ у НАДВІР'ЯХ.

Пишуть нам: Під головуванням д-ра мед. Д. Се-
леського і під проводом дир. Р. Збудовського Україн-
ське Спортове Товариство „Бескид“ у Надвір'ї на-
розпочало пильний весняний тренінг. Слід побачити
дружині „Бескиду“ якнайліпших успіхів у першій
змаганнях у новому сезоні.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ЖЕНЕВА. Австрія — Швейцарія 3:2 (1:0). Зма-
гання за чашу д-ра Швейц. У віденській майстерні
Вайнер, Смітскі (оба Раді) і Нави (Австрія) Швейцар-
ці грали дуже амбітно. Висхід 27.000.

ВІДЕНЬ. Відень — Прага 3:3 (2:2). Мікстостови
гравця. У віденській найліпшим гравцем був Сидяк
стрія), у чехів бейлієць Брайне (Спарта). Висхід 20.000.

МІЛАН. Італія — Греція 4:0 (2:0). Змагання за
містечство світа. 25.000 відців.

СОФІЯ. Мадярщина — Болгарія 4:1 (3:1). Бол-
гарин були твердим противником у першій частині, у дру-
гій перемогла висока техніка мадярів. Висхід 14.000.

ПАРІЖ. Чехословаччина — Франція 2:1 (0:1).
Змагання на високому рівні. Висхід був до останньої
хвилини непевний. Висхід 40.000.

ПАРДУБІЦЕ. Румунія — Чехословаччина (інтер-
ри) 2:2 (2:1). Міждержавні змагання аматорів. Висхід
10.000.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Четвер, 29. III. Театр нечинний.
П'ятниця, 30. III. Театр нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Четвер, 29. III. Театр нечинний.
П'ятниця, 30. III. Театр нечинний.

Кіно.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе“.
АТЛАНТИК: „Ескімо“ (фільм Петра
Фройхена, режисерія Ван Дайка).

ВАНДА: „Конгрес танцю“.

КАСІНО: „Цар царів“.

КОЛІСЕИ: „Облава“, ревія „Коли
світло згасне“.

КОПЕРНИК: „Я не ягода“ (Me Best),
від год. 3—5 „Цар царів“.

МАРУСЕНЬКА: „Серце волоцюги“ та
ревія: „Дамо, що маємо“.

МІРАЖ: „Пісня пісень“ (Маря Дітріх).
МУЗА: „Прощання з гріхом“.

ПАЛІЯС: „Пісенькар Варшави“.

ПАН: „Куртизанка“ (Грета Гарбо), ре-
вія „100% перцю“.

ПАСАЖ: „Св. Францісок із Асізі“,
Католицький від у Відні“.

ХИМЕРА: „Моя мрія це ти“ (Ліліана
Гервей).

СВІТ: „Пісня ночі“ (Іван Кепура).
СТИЛЕВЕ: „Навич мене хотати“ (Раж.
Новаро), ревія: „Весня пробуджується“.

УТІХА: „Чоловіки та жінки“ та ревія.

Закордонне радіо.

Четвер, 29 березня 1934.

Відень (506,8) 12:00 Концерт, 17:05 Арі-
а ораторія, 17:25 фортеп'яні, 20:35 Камер.
музика, Прага (470,2) 20:00 „Стабат Ма-
гер“ ор. Двожака, Париж (1796) 13:30
Концерт, Білгород (437,3) 20:00 Сучасна
югос. музика, Гайльсберг (291) 21:15
Ред. пісні, Кенігсштергавген (1571)
17:40 Шубертові твори, 20:10 Нар. музика,
Мінхен (405,4) 16:00 Концерт, 17:50
Содісти, Москва (360,6) 17:25 „Отець“
оп. Верді, Будапешт (550,5) 12:05, 13:30
Концерт, Мільно (368,6) 20:30 Опера,
Рим (420,8) 13:05 Легка музика.

П'ятниця, 30. березня 1934.

Відень (506,8) 20:15 „Христос на Олив-
ній горі“ ораторія Бетовена, Братисла-
ва (298,8) 20:05 Спів, Кошиці (269,5) 16:15
Фортеп'яні, Прага (470,2) 17:00 Концерт
квартету Ондрічка, 20:05 Великий піс-
ні (хор), Париж (1796) 21:45 Симф. кон-
церт, Білгород (437,3) 20:00 „Парсифаль“
оп. Вагнера, Берлін (356,7) 18:00 Бахові
твори, Кенігсштергавген (1571) 11:30
Давня саринська музика, Ляйпціг (382,2)
19:00 „Місса Солемніс“ Бетовена, Сток-
гольм (435,4) 20:00 „Стабат Матер“ ор.

Пергодезія на соль, голоси, жін. хор і
орх., Будапешт (550,5) 12:50 Концерт,
19:05 Спів, Мільно (368,6) 20:40 Симф.
концерт, Рим (420,8) 13:00 Концерт, 20:45
Инстр.-вок. концерт.

Львівське радіо.

Четвер 29. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33
Вістки з творів Ріш. Вагнера (гр. панти),
15:25 Збіжжя біжжя, 15:30 Господарські
вістки, 15:40 Концерт (спів, орган),
16:40 Саринська для дітей, 16:55 Страстна
аудіція, 17:30 На службі милосердя, 18:00
Світове господарство, 18:20 Авд. „Гос-
поди, чому остання ти мене?“, 19:03
Вражіння з подорожі по Св. Землі, 19:15
Всячина, 19:25 Відчит, 19:40 Світовий ко-
мунікат, 19:45 Спортові вістки, 19:55
Сільва рекур, 20:00 Вибрані думки, 20:02
Муз. балада, 20:15 Ред. концерт, Почт.
техн. саринська, 22:40 Дрібні органи
твори з гр. панти.

П'ятниця, 30. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33
Реліг. музика з гр. панти, 15:25, 15:40 Грам.
панти, 16:30 Господарські вістки, 15:50
„Смерть Ісуса“, 16:10 Реліг. музика, спів,
16:40 Серед книжок, 16:55 Концерт ор-
кестри, 17:35 Реліг. спів (хор), 17:50 На-
ука стенографії, 18:00 Відчит: „Христові
страсти в містечку“, 18:20 Бахові твори
(гр. панти), 19:00 Відчит: „Вгадай
Ісуса, хто тебе бє?“, 19:12 Всячина,
19:25 Фейлетон, 19:40 Спортові вістки,
19:45 Світовий комунікат, 20:00 Вибрані
думки, 20:02 Ред. аудіція (музика, спів),
фейд. „Роздумування в Вел. П'ятницю“,
22:00 Авд.: „Св. Францісок із Асізі“, 22:40
Поважна музика з гр. панти.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах
5,27 зол.

На сьогоднішній варшавській біржі
потовано такі курси: Лондон 27:11,
Париж 34:95, Берлін 210:65, Ціріх 171:50,
Амстердам 357:55, Прага 22:04, Мільно 45:57,
Ньюйорк кабель 5:31:50, Ньюйорк чеки 5:31.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня
28. III. масло 3:30, молоко — 18, сметана
— 80, яйця 2:60—2:70.

Тенденція на масло і яйця сидна, на
молоко і сметану удержана.
Маслосоюз повідомляє, що в тижні від
26. III. до 31. III. 1934 платить своїм дос-
тавцям за 1 кг. живої ваги птінці льоко
підвіри птахомисарні „М. С.“ у Львові
(вул. Б. Глоцького 23):

	І. кл.	II. кл.
Кури	1 00	0 60
Качки	1 20	0 60
Індки	1 40	0 80
Пантарки за штуку	2 25	зол.

25.000 МЕТРІВ

весняний і літній сезон на сукні, костюми і плащі по сензаційно низьких цінах.

Вовна шотландська 90 шпр.	1 65	Шеліотн 150 шпр.	2 20
Вовна шотландська Пріма	2 80	Шеліотн Пріма	2 80
Вовна мішкова 90 шпр.	1 75	Фальора	1 80
Вовна мішкова 130 шпр.	3 75	Толедо	1 80
Вовна крокоділена 90 шпр.	1 80	Diagonal 150 шпр.	2 20
Вовна крокоділена Пріма	3 50	Diagonal Пріма	2 20
Вовна Панама	1 75	Камгари 150 шпр.	1 80
Вовна мундуркова 90 шпр.	1 80	Камгари Пріма	1 80
Вовна мундуркова 120 шпр.	2 60	Вовна на плащі 150 шпр.	1 80
Вовна Strella	3 60	Вовна на плащі Пріма	1 80
Вовна Boucle 90 шпр.	3 40	Вовна на плащі англійська	1 80
Вовна Boucle 140 шпр.	6 —		

УВАГА! Дешева продаж білих товарів надалі продовжена і рівномірно
повідомляємо, що дістали ми вже всілякі весняні і літні товари і шовки.
При закупні товарів від зол. 15 даром білети до Великого Театру і Ріжнородностей
у партері, а від зол. 5 білети до першорядних ян.

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Весь Львів знає,

що найбільший вибір мужеської і жіночої конфекції з найліпших матері-
алів і найновіших моделей по най-
нижчих цінах можна дістати
лише у відомій зі солідності фірмі

О. Шапіра, Личаківська 1.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Нещасна жінка (з доброї родини),
яку залишив муж з негідними дітьми,
прохає в добрих людей допомоги для
дітей, або праці. Візьметься за всяку
роботу. Жертв (головно однієї і бідай
для дітей) приймає Видавництво „Світ
Дитини“, Львів, Зіморівича 3, для „Бес-
дольної матери“.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за бл. п.

Софію Курочку-Макухову

відправиться дня 1. IV. ц. р. в год

12. в перкві Успенія Пр Богороди-
ці (Володський) у Львові.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФІРАНКИ, вапи ручної роботи 9 зол.
Коронкові таблетики ручні, ціни сотикові,
продає лише Фрайліх. Львів, Сикотуська
ч. 21.

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тех. 34-34
1006

ГАРНІ КВІТИ як хочеш мати в кімнаті,
на балконі, в городі то уживай на-
зові пастилки „Тесі“ (потас, фо-
фор, азот) 50 сот. Жадайте в скляні
„Народної Торговлі“, дрегетрізі і са-
дах наслідки.

РАДІОМАТОРИ осягають найліпші на-
слідки, купуючи в найдешевшій мережі
у краю. Електрокабель, Львів, Копер-
ника 10, тех. 14-21.

СВІЧНИКИ, стодикові лампи, електри-
чні начиння та жарілки у великій ви-
борі у передсвятничій часі — поручи
найдешевше складання у Польщі. Елек-
трокабель, Львів, Коперника 10, тех.
фон 14-21.

СВІЧНИКИ власного виробу три рази
мені від золотих 17. Райко, Горещанська
23, біля Народної Торговлі. 1934 1-10

НАПРАВА вічних пер „Препіт“, Ру-
товського 12 — Ринок 24 (Брама Австро-
вського). 76/23 4-10

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
Шевченко й Кияжия Репілія

Ціна 1.50 зол. з почт. пересилкою 1.65 зол.